

SCENARIUSZ WARSZTATÓW

dla dzieci 4-8 letnich wraz z ojcami
(lub innymi ważnymi dorosłymi
mężczyznami - opiekunowie, dziadkowie,
wujkowie)
w oparciu o książkę
„Czyja to sprawka?”
Job, Joris & Marieke

Scenariusz przygotowała:
Magdalena Brudnicka (MamaBasiCzyta)

Scenariusz do pobrania:
<https://wydawnictwo.tatarak.com/do-pobrania/>

cele warsztatów:

Edukacyjne:

- Rozwijanie umiejętności czytania ze zrozumieniem i słuchania.
- Wprowadzenie dzieci w świat literatury detektywistycznej.
- Ćwiczenie logicznego myślenia i wyciągania wniosków.

Společne:

- Wzmocnienie relacji dziecko–dorosły poprzez wspólne działania.
- Rozwijanie współpracy w grupie.

Artystyczne:

- Rozwijanie ekspresji plastycznej i kreatywności.
- Tworzenie pracy plastycznej inspirowanej książką.

pomoce:

- książka „Czyja to sprawka?”
- karty do gry w Bingo
- wydrukowane twarze do pracy plastycznej
- kredki, flamastry, wycięte z gazet: wąsy, oczy, włosy, znamiona, usta, pięgi
- rekwizyty: lupka, mała latarka, czapka policjanta, odznaka (mogą być kartonowe)

przebieg zajęć:

1. Powitanie i wprowadzenie

Każde dziecko z tatą dostaje kartę Bingo (gotowa karta do wydrukowania), która zawiera siatkę np. 3x3 z różnymi prostymi hasłami/zadaniami, np.:

- Ktoś, kto ma okulary
- Ktoś, kto ma imię na literę „M”
- Ktoś, kto lubi koty
- Ktoś, kto był dziś na rowerze
- Ktoś, kto zna inny język niż polski
- Ktoś, kto ma na sobie coś czerwonego
- Ktoś, kto umie gwizdać
- Ktoś, kto zna dowcip
- Ktoś, kto potrafi zrobić minę detektywa

Uczestnicy (dziecko + tata) mają za zadanie podejść do innych par i znaleźć osoby, które spełniają dane kryteria – po każdej odpowiedzi wpisują imię tej osoby w odpowiednie pole.

Cel: Zebrać trzy pola w linii – poziomo, pionowo lub na skos – czyli **"Bingo"**!

Gotowa karta do wydruku.

2. Aktywne czytanie książki

Osoba prowadząca czyta książkę i pokazuje dzieciom ilustracje. Zatrzymuje się na stronie z tekstem: "Jak sprawić, żeby bóbr już nie robił szkód?" - wtedy powinna nastąpić burza mózgów, uczestnicy podają swoje pomysły. Osoba prowadząca czyta dalej, a po zakończeniu moderuje rozmowę. Zadaje pytania, pobudza dyskusję. Przykładowe pytania:

1. -Dlaczego bóbr wszystko przegryzał?
2. -Co poczuł, gdy dziewczynka spokojnie poprosiła go, aby przestał?
3. -A jak wy się czujecie, gdy ktoś spokojnie wszystko wam wyjaśnia?
4. -Czy od razu zawsze wiemy, że robimy coś złe, coś, co dla kogoś innego nie jest miłe?
5. -Dlaczego rozmowa z bobrem pomogła bardziej niż krzyk, protest, więzienie?
6. -Czy wy kiedyś zrobiliście coś niechcący, a ktoś był na was zły? Co wtedy pomogło?

Rozmowę należy podsumować, że czasem ktoś robi coś nie dlatego, że jest zły, tylko dlatego, że nie rozumie, nie wie, działa inaczej. Rozmowa, tłumaczenie, spokojne słowa – to potężne narzędzia. Mała dziewczynka wiedziała o tym i dzięki temu udało jej się załatwić sprawę.

3. Aktywność ruchowa: „Zatrzymaj sprawcę!”

Zabawa: Prowadzący opowiada krótką historię. Gdy padnie hasło „Zatrzymaj sprawcę!” dzieci i tatusiowie wykonują ustalone wcześniej „detektywistyczne” gesty: np. podniesienie do góry kartonowej lupy, kucanie i celowanie latarką, zatrzymanie się bez ruchu, zrobienie groźnej miny.

Przykładowa historia:

W lesie zapanowało zamieszanie. Ktoś przewrócił znak drogowy, poprzewracał grządki w ogródku Pani Wiewiórki i... zablokował strumyk!

ZATRZYMAJ SPRAWCĘ!

W lesie zapanowało zamieszanie. Ktoś przewrócił znak drogowy, poprzewracał grządki w ogródku Pani Wiewiórki i... zablokował strumyk!

ZATRZYMAJ SPRAWCĘ!

Policjant ruszył na patrol. Po drodze zauważył coś dziwnego – błotniste ślady, połamane patyki i zgubiony ząb bobrowy. Wtem – coś przemknęło za krzakiem!

ZATRZYMAJ SPRAWCĘ!

Policjant wezwał pomocników. Dzieci i tatusiowie ruszyli z nim. Na ścieżce było coraz więcej gałęzi, a potok przestał płynąć... Zza drzew wyskoczył ktoś z wielkim ogonem!

ZATRZYMAJ SPRAWCĘ!

Zwierzę wpadło do wody, chlupnęło i znów zniknęło pod kładką. Policjant był coraz bliżej...

ZATRZYMAJ SPRAWCĘ!

I wreszcie – był! Bóbr. Siedział spokojnie obok wielkiej tamy z patyków. Policjant już miał zawołać:

ZATRZYMAJ SPRAWCĘ!

...ale wtedy bóbr spojrzał zdziwiony i zapytał:

– A co zrobiłem nie tak? Ja tylko budowałem tamę...

Policjant westchnął, uśmiechnął się i powiedział:

- Zaraz ci wszystko wytłumaczę...

4. Dziecko z tatą tworzą portret „sprawcy zamieszania” – może to być bóbr z książki lub wymyślony bohater, który coś „nabroił”.

Dzieci same decydują:

- Jak wygląda?
- Jakie ma cechy charakterystyczne?
- Czy jego mina jest winna, zawstydzona, a może uśmiechnięta?

Na koniec można dopisać jedno zdanie:

„To on/ona zrobił(a)...” + co się wydarzyło (np. „Zabrał tort”, „Zablokował wodę”, „Zgubił liścik”).

Chętni mogą zaprezentować swoje prace i opowiedzieć w kilku zdaniach o stworzonej przez siebie postaci. Praca może być wykonana kredkami, flamastrami, może to być też kolaż z wyciętych gazet.

5. Pożegnanie i podsumowanie

Prowadzący podsumowuje zajęcia, dziękuje za zaangażowanie.

Zapraszamy do kontaktu:

marketing:

Monika Czajkowska-Westin

✉ m.westin@tatarak.com

☎ +48 691 854 677

dział handlowy:

Lucyna Wróbel

✉ lucyna@tatarak.com

☎ +48 601 550 000

t a t a r a k

www.tatarak.com

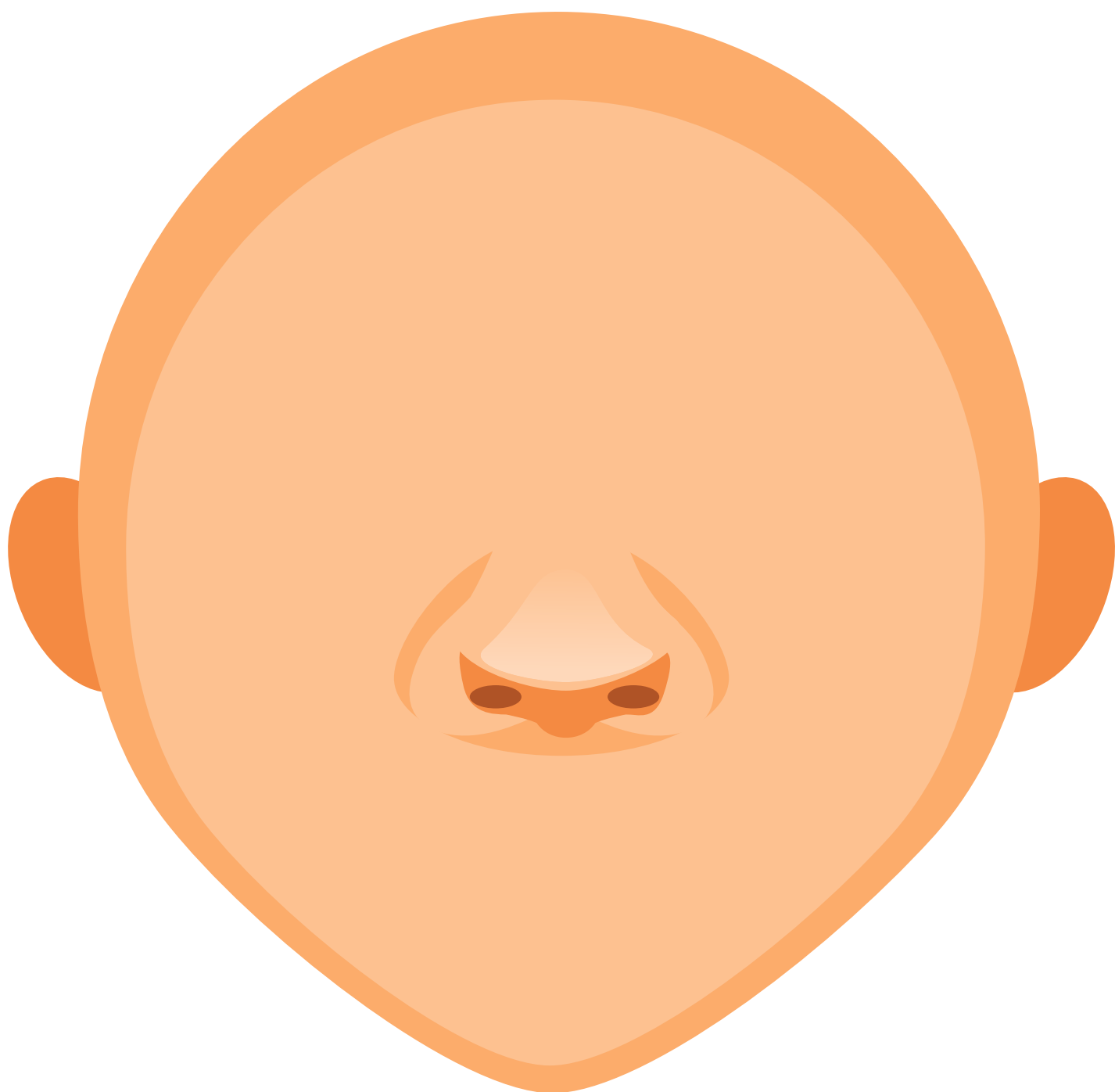
📺 📺 wydawnictwotatarak

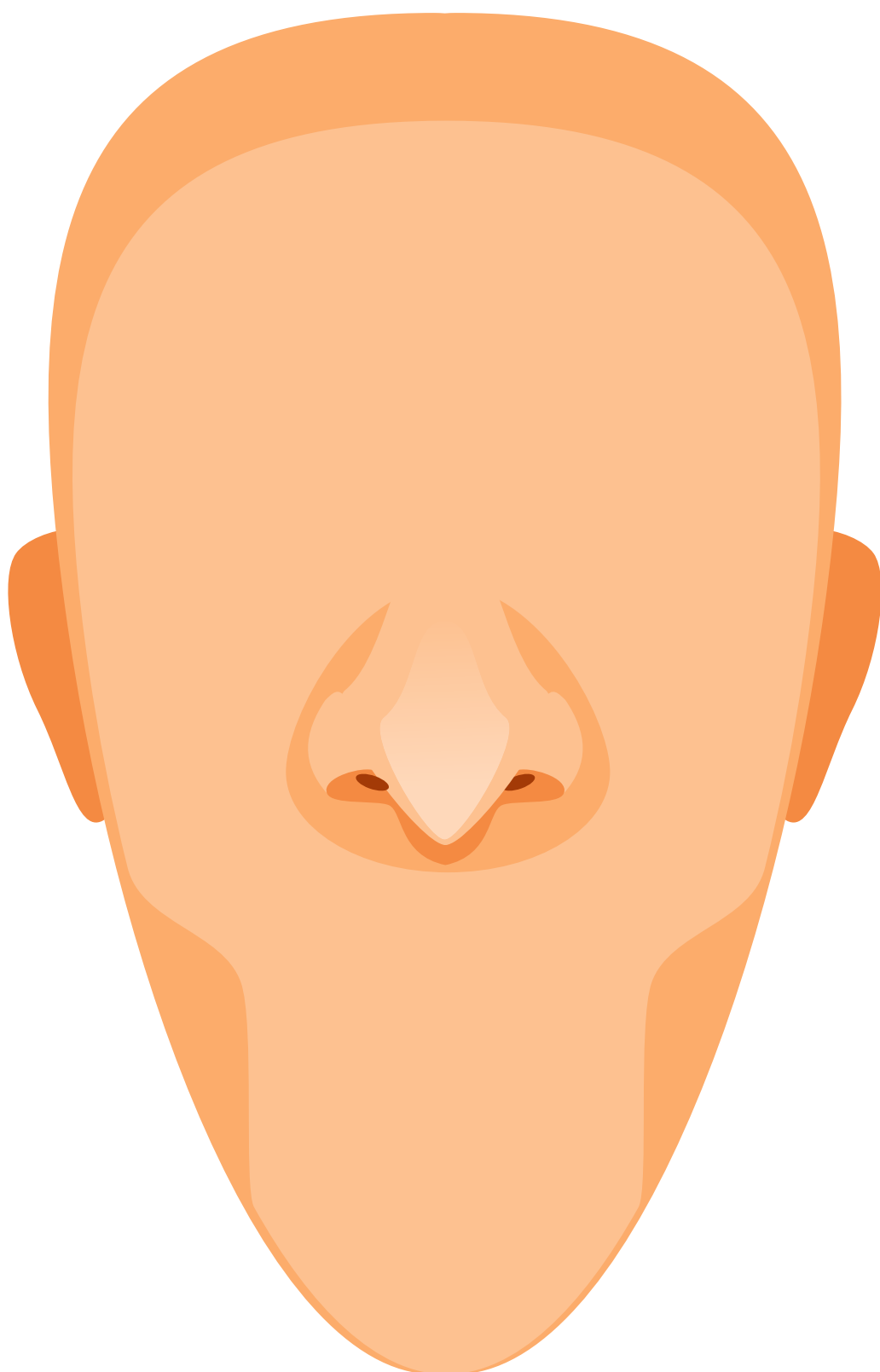

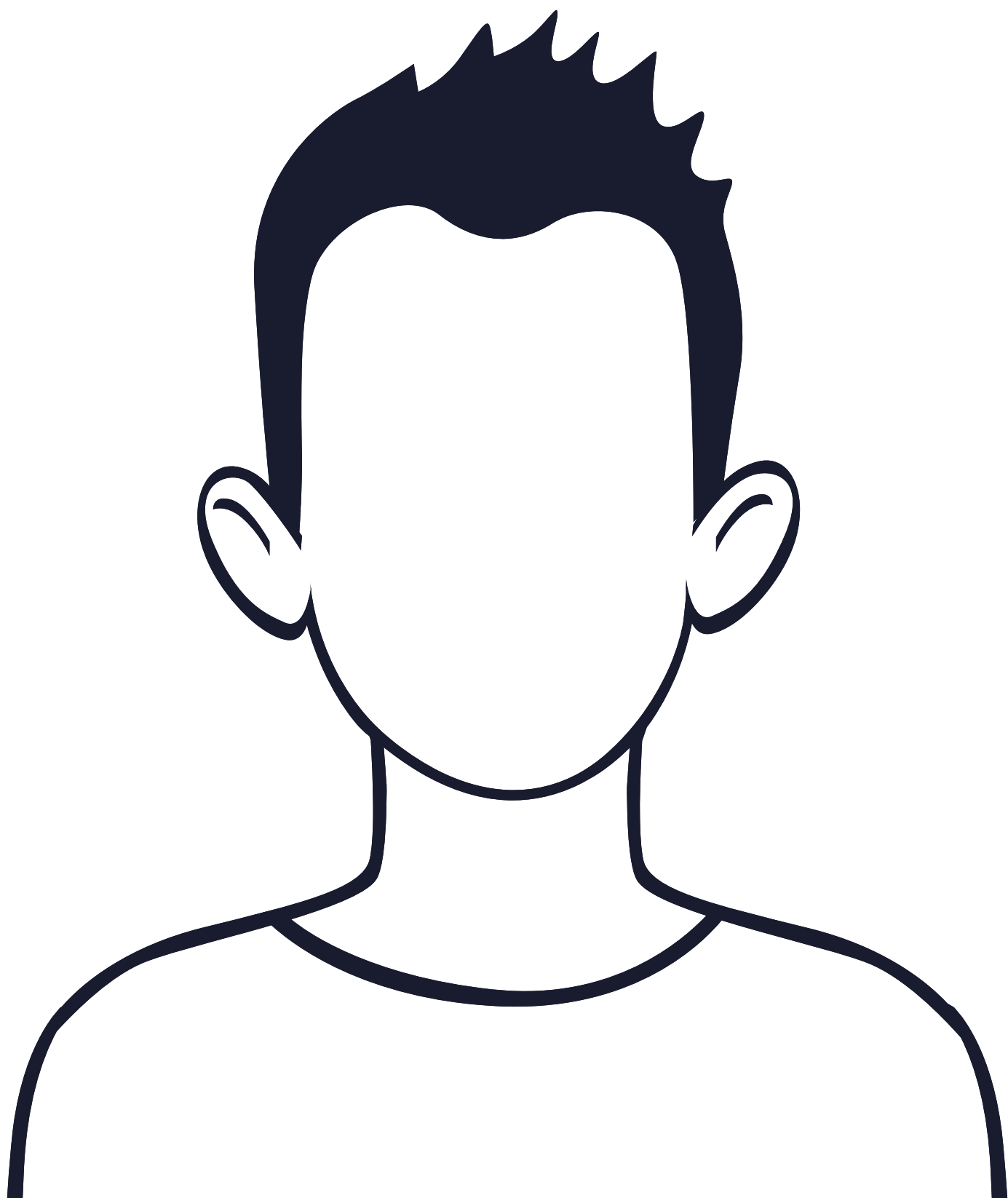
Dofinansowane przez
Unię Europejską

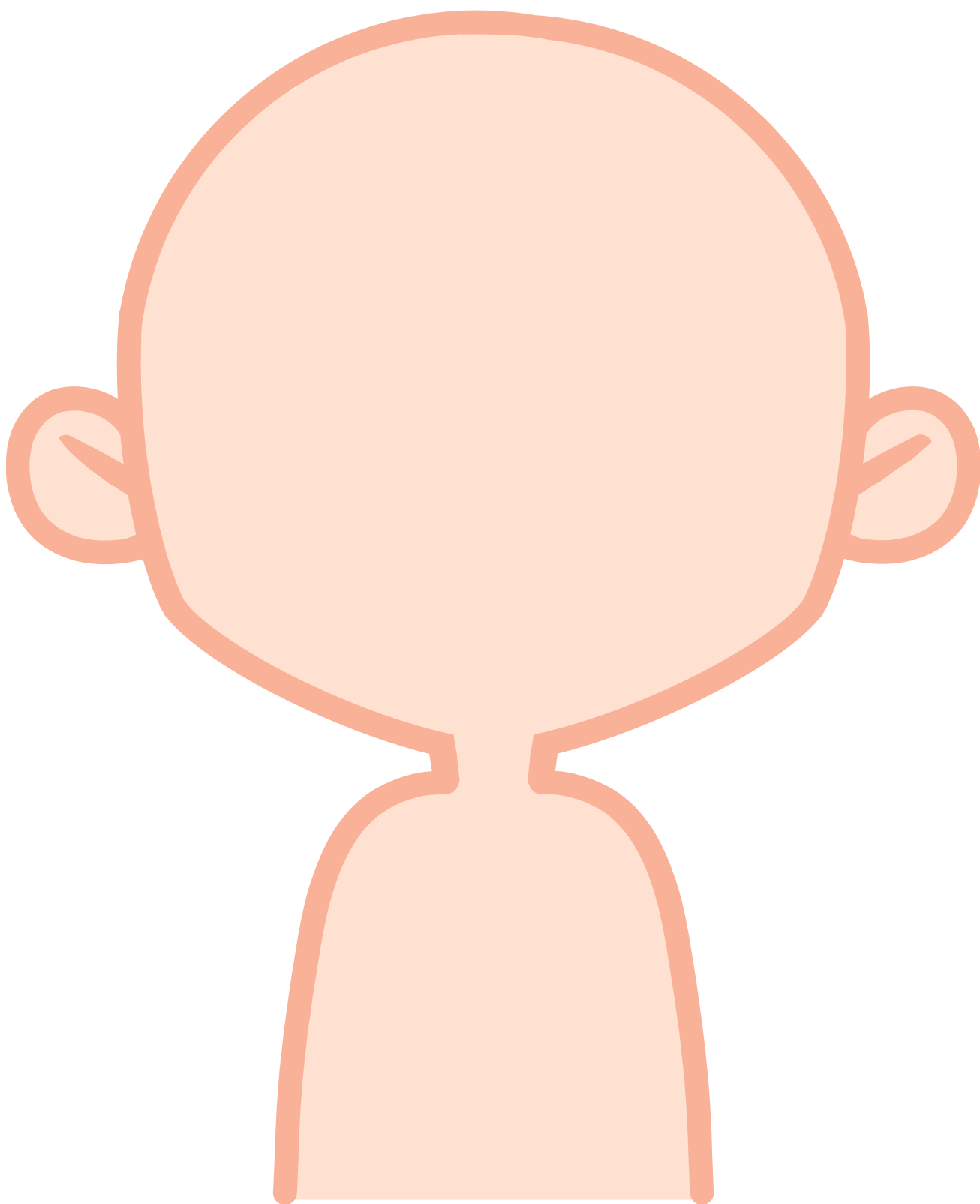

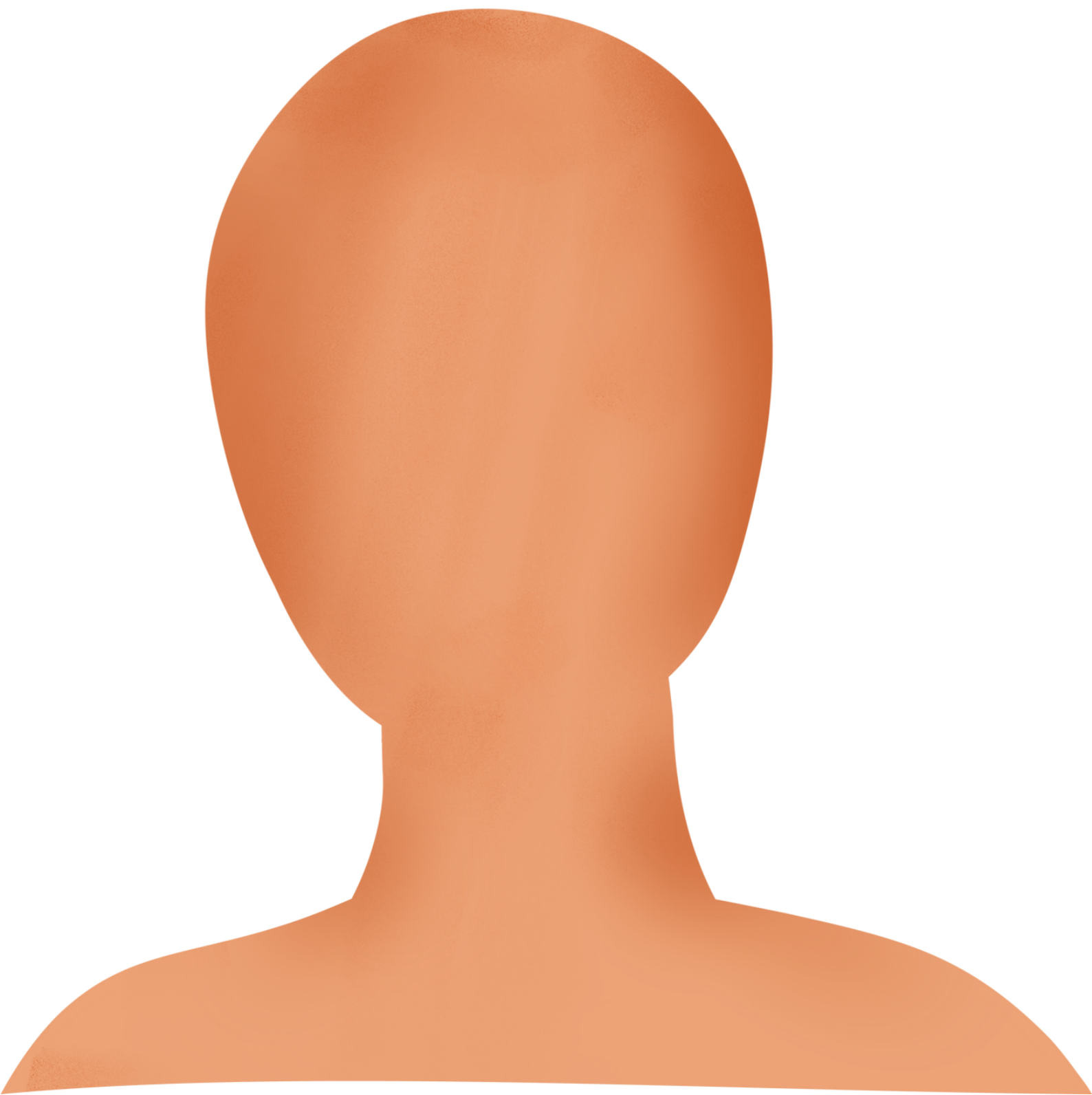
Ministerstwo Kultury
i Dziedzictwa Narodowego

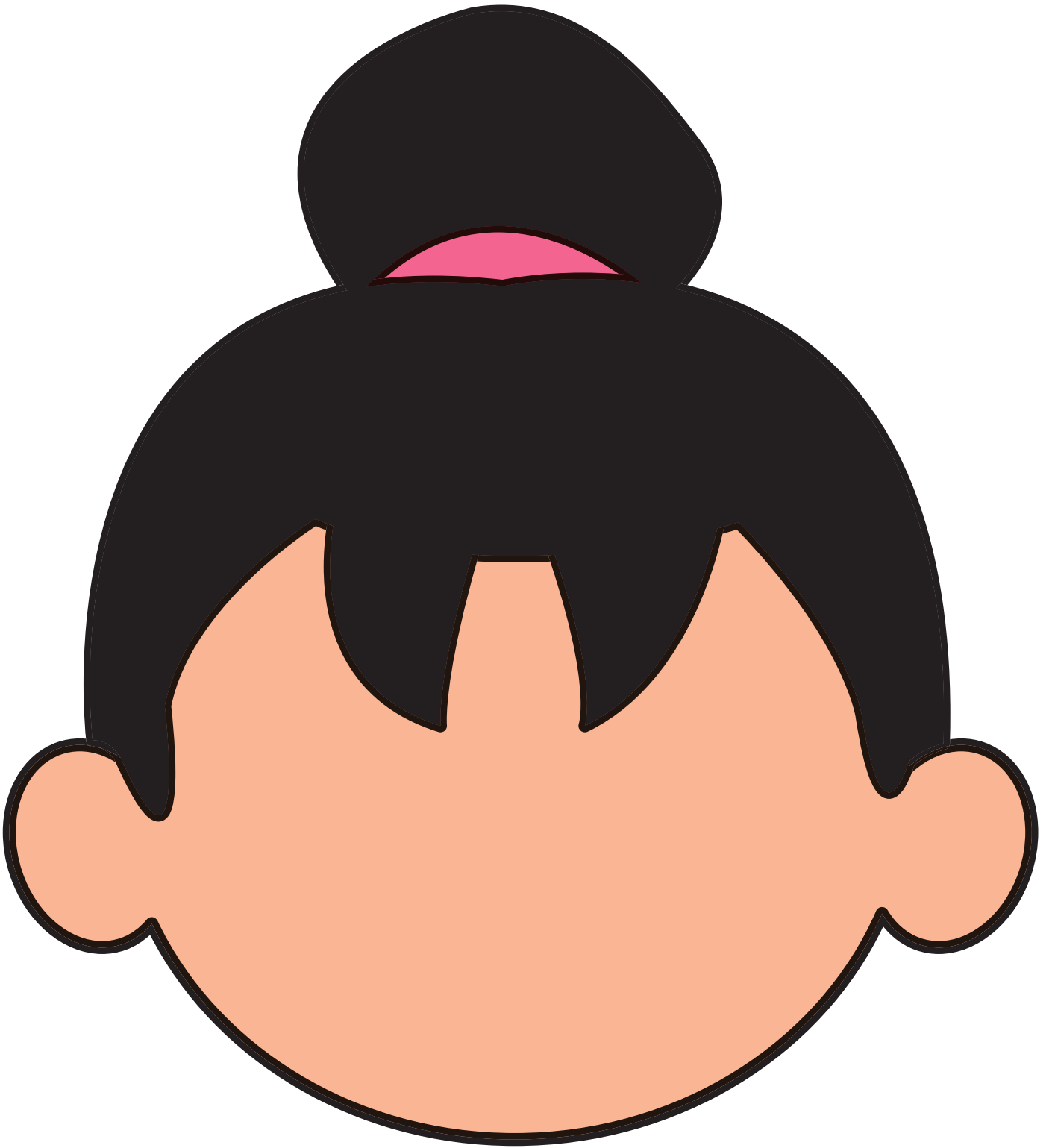

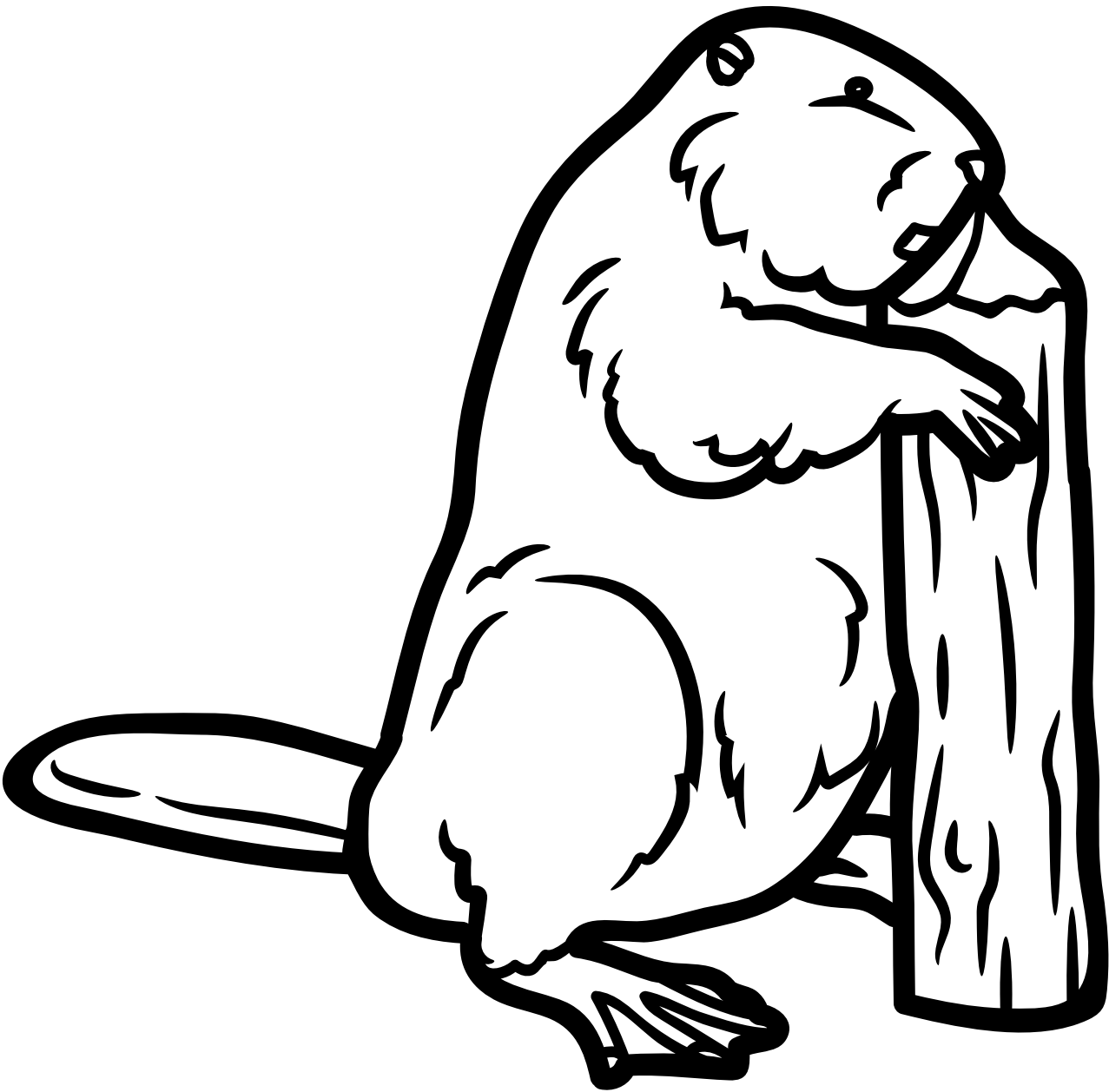

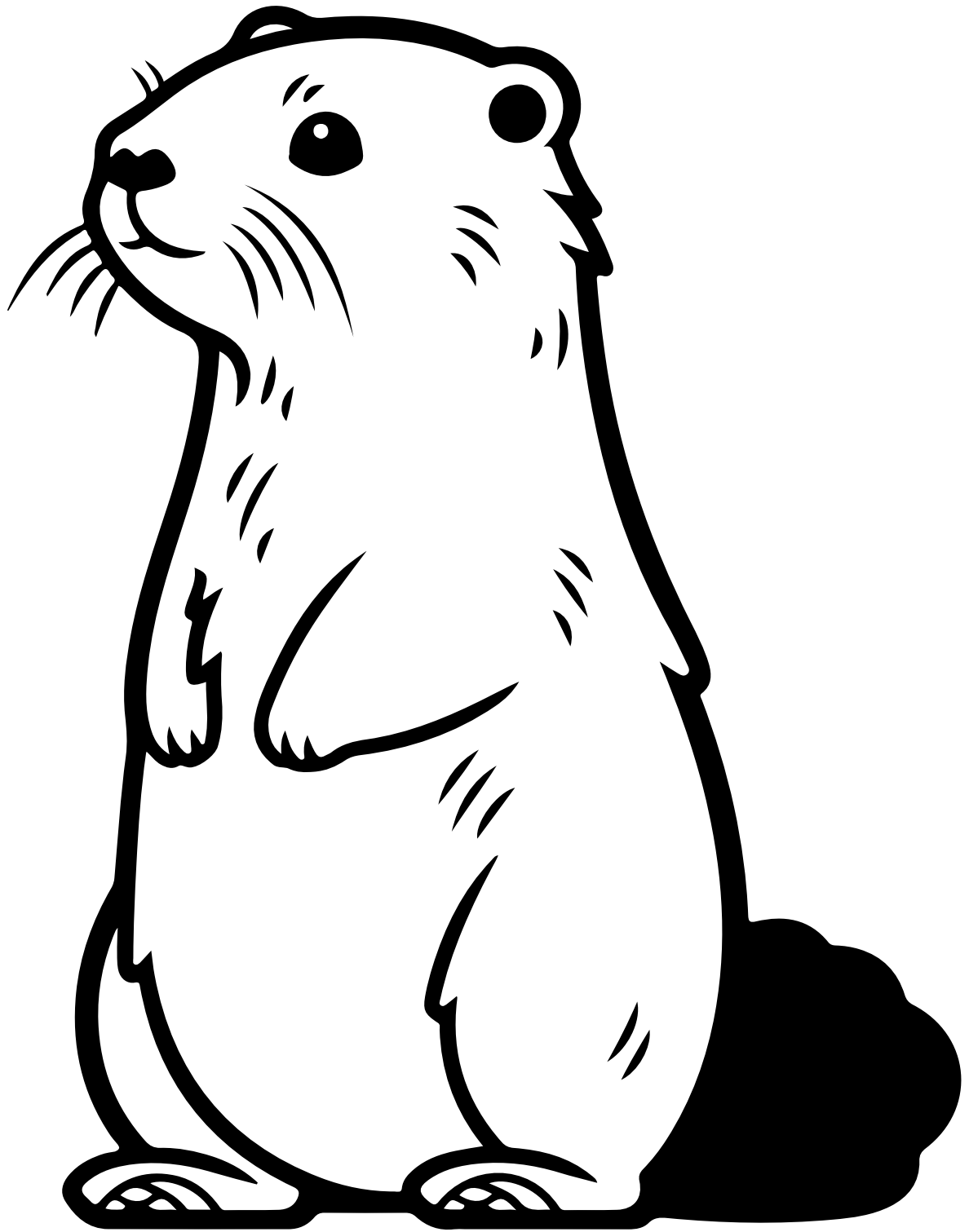

BINGO

Znajdź osoby, które spełniają poniższe kryteria i wpisz ich imiona. Zbierz trzy pola w linii – poziomo, pionowo lub na skos – i krzyknij: **BINGO!**

Ktoś, kto nosi
okulary.

Ktoś, kto ma imię
na literę M.

Ktoś, kto lubi
koty.

Ktoś, kto ma na
sobie coś
czerwonego.

Ktoś, kto potrafi
zrobić minę
detektywa.

Ktoś, kto umie
gwizdać.

Ktoś, kto był dziś
na spacerze.

Ktoś, kto ma
ciemne włosy.

Ktoś, kto ma
niebieskie oczy.

